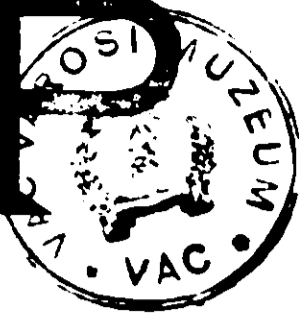


VÁCZI HIRLAP

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ TÁRSADALMI HETILAP.



<p>Előfizetési ára: helyben házhoz hordatással, vagy a vidékre postán való elküldéssel</p> <p>egész évre 6 frt — kr. fél évre 3 " — " negyed évre 1 50 "</p> <p>Egyes szám ára 10 kr. — Kapható a kiadóhivatalban.</p>	<p>Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal: Vác, Duna-sor 587. szám alatt.</p> <p>Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények, az előfizetési pénzek, hirdetési díjak és hirdetések.</p> <p>Bérmentelen levelek el nem fogadtnak.</p> <p>Kéziratok vissza nem adtnak.</p>	<p>Hirdetések: sora (négy hasábos garmond sor) 30 kr.</p> <p>Nyit-tér: sora 30 kr.</p> <p>Bélyeg illeték: minden beiktatásnál 30 kr.</p> <p>A nyugta-bélyeg külön fizetendő.</p>
---	--	---

Állami adóvégrehajtó.

A közigazgatási bizottság az adók és az azok módjára behajtandó kincstári követeléseknek befizetése körüli pontatlanság miatt — mint már több ízben, — a múlt évben is kimondotta a felelősséget, és a megyei kir. adófelügyelő egy állami adóvégrehajtónak kiküldése által új évtől kezdve azt alkalmazza is.

Igaz, nagy összegekkel vagyunk az államnak, illetve a megyének adósai: de erről már magunk sem tehetünk. Az aránytalanul nagy hátrálék felhalmozódása leginkább korábbi rendszeren igazgatásunk gyászos emléke, melyért véges-végtére az ellenőrzés elmulasztása miatt az akkori állami hivatalok is felelősek. — Évek óta sürgetjük a behajthatlanoknak bizonyult régebbi adótartozások leírásának elrendelését, mert meg vagyunk győződve, hogy mindaddig míg azok fenállanak, — teljes lehetetlenség adóügyünk rendezése.

Ki az oka annak, hogy ez a város, melynek minden egyes lakosa évről-évre szakadatlanul zaklattatik közterheinek leróvása végett, 1885. év végén állami adó címén 44089 frt 46 krral, hadmentességi díj címén 4736 frt 92 krral, katona beszállásolási pótdó címén 5102 frt 85 krral, közmunkaváltság címén 9643 frt 14 krral, városi pótdó címén 26205 frt 13 krral, és ezeken felül a közadók módjára be-

hajtandó bélyeg és jogilleték, és szőlő-dézsma váltság címén még szintén igen tekintélyes összeggel maradt hátrálékban?

Fizetünk, amennyit birunk, de bármennyire törjük is magunkat, hátrálékainkkal nem birunk, mert más helyett senki sem hajlandó fizetni.

A folyó évi kivetést rendszeren megfizetjük. Ha valamelyikünk fizetni nem bír, behajtják rajta kiméletlenül.

Igy a múlt évben is állami adókba:

befolyt 72124 frt — kr.
kivettett 71793 " 62 "
vagyis: a befizetés a kivetést

fölözi 330 frt 38 krral.

hadmentességi díjba:
befolyt 1808 frt 01 kr.
kivettett 1497 " — "

vagyis: a befizetés a kivetést

fölözi 311 frt 01 krral.

katona beszállásolási pótdóba:
befolyt 2040 frt 79 kr.
kivettett 1091 " 09 "

vagyis: a befizetés a kivetést

fölözi 949 frt 70 krral.

köz munkaváltságba:
befolyt 4106 frt — kr.
kivettett 2411 " 10 "

vagyis: a befizetés a kivetést

fölözi 1694 frt 90 krral.

városi pótdóba:

befolyt 23132 frt 57 kr.

kivettett 22968 " 35 "

vagyis: a befizetés a kivetést

fölözi 164 frt 22 krral.

Többet nem tehetünk még ekkor sem, ha az abszolút kormány példájára katonaságot küldenek nyakunkra.

Mi, a kik a mostani közterheket viseljük, nem vagyunk kötelesek a 20 — 25 esztendő hátrálékokat megfizetni. Tessék hajtassa be az adófelügyelő a régi hátrálékokat, ha neki ehhez — az eddigi számtalan sikertelen kísérlet után is kedve van, de minket azoknak behajtásáért ne tegyen felelőssé, és ne okozzon ezzel évről-évre költséget.

Adóvégrehajtási költségekre évenként amugy is sokat fizetünk. Az ideai költségvetésbe is

végrehajtók díjazására 1200 frt
fuvarbérre és előfogatra 100 "
egyéb költségekre 200 "

Összesen: 1500 frt kiadás van felvéve, holott a végrehajtási költségekből legfeljebb 600 frt bevétel remélhető. E szerint csak magára a végrehajtási eljárásra évenként 900 frtot ráfizetünk. És mindezt miért? Csak azért, mert tetemes régi hátrálékunk leírása felsőbb helyen megtagadtatott.

A törvény értelmében a felelősség alkalmazása által okozott költségeket a városnak adóbehajtással megbízott tisztjei tartoznának elviselni. De melyikünk követelhetné azt tőlük méltányosan, hogy az állami adóvégrehajtó alkalmazásával felmerült kiadásokat ők

viseljék, midőn mindnyájan meg vagyunk győződve, hogy a fenálló hátrálék legnagyobb része régi hátrálék és behajthatlan. Azért a felelősség alkalmazása által okozott költségeket 1876. év óta rendszeresen maga a város viseli, mintha maga a város közönsége volna a hibás.

És épen ebben rejlik az igazságtalanság. A város, mint a maga tisztviselőinek ura, belátja azt, hogy tisztviselői nem okai a hátrálékok felszaporodásának, inkább magára veszi a terhet, de nem engedi, hogy tisztviselőinek kiérdemelt fizetése minden igaz ok nélkül elvessék, s az állami adóvégrehajtók között osztassék fel. Különben első sorban maga a város felelős az adóhátrálékok behajtásáért. Igazságtalanság. Hol van a helyes indok arra, hogy ha adójukat az egyes adózók meg nem fizetik, azt a város közönsége fizesse meg? Hol van a helyes indok arra, hogy az állami adóvégrehajtók költségeit a város közönsége fizesse? Tartozunk-e egyik a másiknak adójáért egyetemeslegességgel?

De nem fessegetjük ez indokokat. A hol a hatalom nyilatkozik, ott jogokról hasztalan beszélünk. Hozzuk fel nyomorunkat, talán — ha belátja, hogy tovább is szüksége van reánk, — meghallgatja szavainkat.

A nép éhezik. Kenyere nincs. Félre nem tehetett, mert egyetlen támaszát, szőleit, a phylloxera elpusztította. Munkája nincs, mert azok a gazdák, kiknél ilyenkor munkát kapott, maguk is sokat szenvedtek. Tüzelő fáj nincs. Az a nép mely azelőtt a fának is bőviben volt,

A „Váczi Hirlap“ tárczája.

Szegénylegény.

Tizza mellett kis csárda áll,
Szegénylegény ott idlogál,
Szegénylegény nagy bújába
Fenékig nez a kupába.

A kupának van fenéke,
Felőti, ha borral teli;
Hej! de a hol bújja terem,
Az a forrás fenékelen

„Kalapomon fehér róza,
Harangoznak takaróra,
Takaróra harangoznak
Az én kedves galambomnak.“

„Kiviszik a temetőbe,
Bár lehetnék kiserője,
Hej! de szegénylegény vagyok,
Mégfogóznak a pandurok

„Oh jaj nekem, jaj százszor is!
Mért nem hallgattam rád, Maris!
Mért nem lettem becsületes?
Most nem volnék gyűlöletes.

„Kocorú az én életem,
Tovább már nem viselhetem;
A mi édes volt is benne,
Hej! az is el van temetve!“

Szegénylegény nagy bújába,
Egyre iszik, de hiába!
Még a bor is ellensége,
Nem hoz vigaszt a szivére.

A szegénylegény nagy bújába,
Késerves nótát ránczgil;

E szóra is azt mondja tán:
„Kerüdj a szeretőd után!“

Iszik egy-t utójára,
S a kupáját töldhöz vágja;
Mirek is a kupa neki,
Ha már hasznát nem veheti?

Felkötözköl az asztalra,
S fejét tony-rére hajtva,
Hallgatja a bús hangokat,
Még a szive meg nem szakad.

A parti.

Tengeren.

Sima, végtelen és nyugodt.

Belátatlan békehadhoz hasonlít, mely csak tüdőkölni, gyönyört kelteni van hivatalva a szemléletben; de titkon, csaták gyászos térről mesél s fátyolt borít szívedre: gyász és félelem fátyolát.

Hullám, hullámnak ássa sírját s kel ki újra hamvaiból. Hőhéber taréj borítja hegyvölgyeit; tombol, üvölt.

Bozított hadseregek csatája a viharokkal, fájdalmas nyögések, haldoklók sóhajai, örült üvöltések színhelye. — Tör, sus, rombol dühében: jajgatva siratja áldozatait.

Borzalmas. — Reszketésre, iszonyatra készt.

S van mégis ember, — kis parány a természet mezeszerű nagyságában, ki a vésszult elem forrongásával szembe száll, — kinek a tenger életével összeforrt, mert

abban nejt, gyermekét, szülőit, barátját, sőt hazáját szereti.

A tengerész gyönyörre, élve a végtelen víz s búszkén, — mint legdrágább kincsére tekint, arra, mely ringatja, fölneveli, edzi, táplálja s reményzöld szemfédellet borítja egykoron hamvai fölé. Búszkén lenéni a szegény szárazföldi embereket s ha dédelgetik elkényesztetett, féltett testüket, önkénytelen guymosolyra rándul ajka s búszke, nyitott melle áll eléjük, kik soha nem tudják megérteni, felfogni, mi az az élv, az a végtelen szabadság, melyet csupán a tenger képes számunkra nyújtani.

Hol a toll, mely esetelni volna képes az Océán óriás köztársaságának rajzát, küzdelemteljes, búszke, szabad életét?

Nagy Sándorok, Napoleonok! Mik a ti bírodalmaitok a víz-k köztársaságához mérve, mely nélkül utódaitok ma már élni sem bírnának, melynek partjain üdül fáradt testük s melynek népe számunkra ruhát, tápot nyújt s kicsinyes nagyvágúság után töprengő lelkeik számára aranyat és gyémántot ad. Mik a ti apró bírodalmaitok ehhez képest, mely a föld négyötöd részét borítja el, s melyet minden tengerész méltán magának nevez. A házi úrnak házai, földesúrnak földjei, a tökéletes zsidónak aranyai, királyoknak országai vannak, de tengere csupán a tengerésznek!

S e végtelen köztársaság s annak ed-

zett, bátor népe megszokták, szeretik és soha nem bántják egymást. Közös ellenségük is csak egy van: a vihar.

Láttam tengerészeket, kik csakoly mély-ségű kikötőkben, midőn apálykor fagyni látták a tengert, azótlanak és szomorúak lettek s maradtak mindaddig, míg a dagály vissza nem hozta vizüket. Pedig bizonyosan tudták, hogy vissza fog az térni — s mégis naponta kétszer megsírták vesztét.

De nincs ember hiba nélkül; tengerész nincs — és néha — habár csak percekre is, — meg szokott kedvencz elemére haragudni. Mégis ez különben néha a legjobb barátok, — sőt hite-társak között is.

Mint gyermekkoromban „Robinson“ ből megtanultam, viharok alkalmával a tengerészek imádkozni szoktak. Megengedem, hogy így van a halállal küzdők végpattanataiban; de különben nem áll. Hosszabb időn át éltem mint tengerész a vizen. Mást tapasztaltam, — sőt megvallva az igazat, magam is úgy cselekedtem, mint társaim. Pedig megszerettem én is nagyon a tengert! Ma is bánatos érzés vess rajtam erőt, ha rá gondolok s lelkem mindannyiszor siratni látzik elvesztését.

A tengerész nagyobb vihar alkalmával, midőn már megokálja a céltalan küzdelmet, bizony káromkodik, mint a jégeső; szidalmazza a tengert s feledi, hogy az is szenved az üvöltő vihar hatalma alatt.

ma már — csak találjon — a kukorica szarát is feltűzeli. Inség fenyeget minden órában. A városi hatóság ezt be is látta, s azért már terveket készített arra, hogy a megye által a múlt évre megszavazott inség kölesőnt felhasználja. Akinek volt valami termése, már az is eladta. Még vevője sem akadna az eladó zálogtárgyaknak.

És ilyenkor, a tél kellő közepén, nálunk, phylloxera által kipusztított, másfél láb magas hóval borított szőlő vidéken, midőn a népnek még kenyere és tüzelő fája sincsen, 20 - 25 esztendő adóhátrálék miatt a nép nyakára állami adóvégrehajtót küldöni, valóságos lelketlenség.

Azon remény biztat azonban, hogy az irányadó körök meggyőződés szerencsétlen viszonyainkról, az állami adóvégrehajtó alkalmazását rövid idő alatt megszüntetik.

*)

XIII. Leó pápa jubileuma városunkban.

A kath. egyház fejének, XIII. Leó pápa 60 szentségének 50 éves áldozópapi jubileuma ünnepnapjára esvén, eme ünnepes alkalmat városunk kath. közönsége is fényesen megünnepelte. A mint lapunk múlt számában már jelezve volt, a jubileum napját megelőző estén városunk főbb utcáinak lakóháza fényesen ki voltak világítva; s több helyütt, mint a papnövelde homlokzatán, az alsó-plebánián, az apáczáknál, sőt több magánházakon is alkalomszerű transparentek gyönyörködtették a szemet.

Újév napján d. e. 9 órákor volt a hálaadó ist. tisztelet a püspöki székesegyházban. A sz. misét teljes segédlettel meggyes püspökünk, Schuster Konstantin celebrálta, melynek végeztével teljes búcsú hirdettetett. Az ünnepi szónoklatot Dr. Miltényi Gyula papnöveldei tanár tartotta, lelkesen fejtegetve ama viszony természetét mely főleg a magyarhoni katolikusokat a sz. székhez fűzi.

Délután 5 órákor pedig kezdetét vette a lelkes váci növendékpapság „Pázmány-Egylete” által Pápa 60 szentségének tiszteletére a püspöki papnöveldeben rendezett díszgyűlés. Az ünnepély, melyen ott láttuk meggyes püspökünk 60 Nagyméltóságát. Neszedva István felszentelt püspököt s nagyprépostot s a főt. káptalan több, érdekesben dús tagját, s a helybeli notabilitások közül többeket, mindvégig élénk érdeklődés mellett folyt le.

A gyűlés megnyitása előtt a pápai

hymnust énekelte a növendékpapság énekkara. A megnyitó beszédet Viz Zoltán, az egylet elnöke tartotta, tiszteletteljesen üdvözölve az ünnepélyen megjelent főpásztor és vendégközörsőt. Az ünnepélyre készült alkalmi költeményt („Örömdar”) Csapó János III. éves hittanhallgató szavaltta; jól átérzett előadása, s rokonszenves hangja által méltán kiemelvén a közönség tetszését. Ezután az énekkar Haydennek „Teremtés dalát” adta elő szabatosan. Majd egy alkalmi értekezés következett, melyben szerző Podhorányi J. III. éves hittanhallgató az örömmünnepély okairól ad számot a hallgató közönségnek. Nagy vonásokban rajzolta XIII. Leó sokoldalú tevékenységének képet s a pápasága idején elért eredményeket, melyek nevét már eddig is hathatatlanná tevék a katholicismus történetében. Ezután a kitűnő hegedűvirtuosnak, Ernst Vámosnak — kinek neve és tragikus élete a zenekedvelők előtt bizonyára nem ismeretlen — a legmélyebb fájlatmat kifejező elégiája következett. A duett hegedű részleteit Krechnák J. III. éves hittanhallgató játszotta, s öt zongorán Szontágh S. növendék pap kísérte; mindketten teljes szababotossággal s kiváló technikával oldották meg nehéz feladatukat; mert a háas közönség nem is kímélte tölük a megerdemelt tapsokat. Majt Mindedzenty Gedeonnak gyönyörű költeményét: „A szentek ünokához” szavaltta Katvona Ferenc III. éves hittanhallgató kelto érzéssel. Végül Podhorányi József, az egylet titkára tartotta a búcsúszózatot.

Az ünnepély végeztével a főpásztor intezte alyai szózatát a növendékpapsághoz, egyházmegyéjének leendő papi újsz, kitartó és serény munkára buzdítván őket, s lelkökre kötvé, hogy tetteik s gondolkodásmodjuk között mindig olyan összhang legyen, a mily összhangzólag olvadtak egybe az előadott zenemű lágy accordjai. Az ünnepély végeztével pedig egyik udvari papja által 100 forint adatot át a nagylelkű főpásztor a Pázmány-Egylet elnökének. Az ünnepélyen je en volt közönség meglehetősen, egy keletesen eltöltött órának emlékével hagyta el a papnövelde-intézet falait.

Kredits Márton †.

Közügyeink egyik veterán harczosa Kredits Márton nincs többé. A kérelhetlen halál oda állt betegágyához, és midőn még övéinek legnagyobb szüksége lett volna munkás kezeire, kiszólitotta az élők sorából.

Született Vácson 1826 dik évben. Iskoláit is itt végezte. Huszonégy éves korában, 1847-dik évben, Verőce község jegyzőjévé választotta meg. Ezen állásában maradt 1852. évig. És így a szabadság-

harcz mozgalmait mint községi jegyző éite át.

Kivételea kedvezmény alapján az ügyvédi vizsgálatot letévén, 1852. évben megvált a jegyzői pályáról és Vácson megtelepedvén, ügyvédi irodát nyitott. Csak hamar keresett ügyvéd lett. Örökösödési és osztályperekben különös tekintélye volt. Ő képviselte a penezi közbirtokosságot a penezi és Piret Béla bárót a jeni dészma megváltási perekben. A váci káptalan ügyvédjének választotta meg, mely tisztségétől csak a legutóbbi években volt kénytelen megválni.

Városunk képviselő testületének 15 éven keresztül volt tagja, s mint ilyen a képviselő testület több rendbeli bizottságában részt vett. Tagja volt a hetvenes évek elején Réty Ignác polgármester vezetésével elégedetlen reform pártnak. Kevesen, talán csak heten tartottak össze és támogatták egymást, de — bár a legjobb s leg-tisztább szándék vezette tevékenységüket. — a dolgok rossz irányú menetét megváltoztatni képtelenek voltak, mert a képviselő testületen többséghez jutniok nem sikerült. Önmagukat „het szegény”-nek, a polgármester pártján állókat „a húsofazolek körül ülők”-nek szerették nevezni.

Világos fejével hamar átlátta a dolog állását. A magán életben egyenes, őszinte, barátságos, szives volt. Nagy kedvet lelt az adományszatásban. Egy-két pattogó adomával le lehetett kötni hosszabb ideig is, mert vámsz nélkül nem akart hagyni egyet sem.

Utóbbi időben gyakori gyomorhabja teljesen tönkre tette szervezetét; míg végre csaknem egy évig tartó folytonos betegsége a sírba vitte.

Többször maga elbeszélte, hogy mi történt vele, mikor Bécsben járt audientian.

Az absolut kormány az 50-es évek elején megkövetelte, hogy a magyar ügyvédek az osztrák törvényekből is vizsgálatot tegyenek, különben nem ügyvédek lehetnek. Azonban legfelsőbb kegyelem után többeknek megengedtetett, hogy az osztrák törvényből való vizsgálat nélkül is ügyküdjenek.

Kredits is felment Bécsbe a királyhoz. Az elfogadó termben találkozik egy békési kollegával, ki ugyanazon járatban volt. Megmutatják egymásnak kérvényiket. A békési ügyvéd németül, Kreditsé magyarul írtva. Midőn a békési kollega meglátta, hogy Kredits folyamodványa magyar nyelven van szerkesztve, arra biztatta, hogy készíttessen magának német folyamodványt, mert Bécsben a magyar folyamodványokat visszautasítják. Kredits ép távozni akar, hogy német nyelvű folyamodványt irasson midőn Grün-

ne tábornok, akkori szárnységéd, soraközára szólította fel a jelenlevőket. Kredits is henekedt, félve szorongatván magyar folyamodványát. Békési kollegájával aztán abban állapodtak meg, hogy kihallgatás alatt a békési kollega arra felére álljon, ahonét a király jön, hogy vele korábban végezvén a német nyelvű folyamodvány alakjában bemutatott loyaltásért mindkettőjük részére könnyebben kieszközölhetik a dispensatiót. Ugy is történt. Ámde mi elképedés! A király azon kérdéssel fogadja a békési kollega kérvényét, hogy ki írta?

— Itt irattam Bécsben.
— Hát nem tud ön írni?
— Sőt igen, de nem tudok németül.
— No ha ön nem tud németül, irt volna magyarul, ön tudok magyarul is.
És ezzel érdemleges válasz nélkül ott hagyta a loyális békési kollegát, Kreditsnek pedig magyar folyamodványára egész nyájasan azt válaszolta, hogy kérelme teljesítve lesz. És két hétre meg is jött a dispensatio.

Szabályrendelet

a kéményseprés iparáról.

1. §. A kéményseprés ipar gyakorlására nem nyerhet engedélyt oly egység, aki képsítését az 1884. évi XVII. t. cz. 4. §-a értelmében kimutatni nem képes, gyujtogatásért vagy tüzvész okozásúért büntetve volt, és a hatóság előtt mint iszákos üsméretes.

2. §. A kéményseprés ipar gyakorlása munka kerülethez köttetik, és e czézből Vác város kerülete következő két kerületre osztatik:

1. sz. kerület, vagyis az alsóvárosi kerület, mely is a vásár-utca alsó része, a hid-utca alsó részét és azon alóli részt az egész területen magában foglalja.

2. sz. kerület, vagyis a felsővárosi kerület, mely is a sáros-utca felső részét, a hid-utca felső részét, és így elválasztva, a városnak felső részét foglalja magában.

3. §. Minden használatban levő kémény havonként legalább egyszer, ott azonban a hol a napnak nagyrészen, vagy éjjel is tüzelnek, havonként legalább kétszer tisztítandó.

4. §. A kéményseprésért járó díjak következőleg állapittatnak meg:

Table with 3 columns: Tétel szám, Díjtárgy, Ft kr. It lists fees for chimney cleaning, such as 'Egy kéménynek egyszeri tisztításáért' for 0.08 and 'Minden további emeletért' for 0.04.

Szegény öreg Neptun, mit tenát róla ó, ha Eolus oty kiméletlen iránta? De ne csodáljuk, ha néha megfélekedezik magáról a tengerész s kikel legjobb barátja ellen. Ezt a hajó folytonos ingásai hozzák magukkal, mely ingásokat künn a földelzetten s nappal — midőn látja a hullámokat jönni, — saját teste mozgásával ellensúlyozhatja. De mit tegyen korom-töketejjel, vagy ha kajütjében van elfogalva? Ki ne kelne ki például, ha úgy járna, mint én jártam 1874. márczius 21-én.

Norvegiából. Bergenből igyekszünk át Hullba sórakományyal egy osztrak-német kereskedelmi vitorlás hajón s már pár napon keresztül sűrű köd borította a tengert s merő szélcsend volt.

Midőn azonban az emített éjjelen 12 órákor órágváltásra felkötötték, oty vihar tombolt künn, hogy hajóink három vitorlával 14 tengeri mérföldet haladt óránkint.

Egymásután bujtunk ki fekhelyeinkről s ültözés közben vágyódva pislogtunk a párolgó grogra, mely kézen állt a tüzhelyen, oly formán elhelyezve, hogy az edények a takaréktűzhely nyílásában félgy benne vannak, s ahogy lezóróldjanak a hajó folytonos ingásai közben.

Járművűnket ez alkalommal annyira dobálták ide-oda az éjszakai tenger tövnd, de magas hullámai, hogy aig váánk képesek felelődni. Nevettünk rajta: mint erőködök a víz a kacsukkal kipárnázott ajtón s

ablakokon behatolnak es nagy nyugodtan fogunk grogot inni, mielőtt az őrségre ki-mennénk.

Vigá unok azonban szomorúságra fordult.

Hogy könnyebben ültözhessem, felnyitottam a köcz helyüül szolgáló padnak tetejét s abba ült-m bele. Itt nagyon biztos ülés volt az igaz s nagyon kényelmes me en felhuzhattam az egyik tengeri eszímámat is; de midőn éppen a másik után voltam nyugtandó, a sivató széi egy akkora hu ámot csapott hajóinkhoz hogy azt egy perczre egészen elborá s a víz a tüzhely keménye-övéen keresztül hatot be kajütünkbe, elborította a tüzet s ráom ott hamuvai telten az ott meledelő nagy uer-tundóndi kutyára, az megijedt s az ajtó fölé akart szaladni, de elvesztvén az egyensúlyt, elesett s egy társamat felütötte lábáról; a lámpa leesett s elaludt; a grogg edényestől a földön hevert, egy része a eszímámba ömött, úgy hogy nedvesen kellett felhuznom s ráadásán morderre, ugy csapam fejemet a kajüt oldalához, hogy pár napig meg volt dagadva. — — — No kerem alá-szem, azt hiszem, ilyenkor meg némely pap sem imádkozik!

Legkellemetlenebb különösen az, midőn vihar mütővél a nagytömeg víz még mindig mozog — s nem képes visszaterüni nyugtandó esőjébe, melyből fekorhásolta a szelvény.

Egy alkalommal összes edényeink kies-

tek a hajószekreynye s összetörték. Három héten át, míg ismét kikötöt értünk, — kénytelenek voltunk a közös tából enni mely vasból volt s megmaradt — és az ivóvízmerítő meszesyöből közösen inni minden italt.

Ez utóbbi esetben azonban nem szüldalmazta senki a tengert, hanem igen is a matrózgyereket, kire ráfogták, hogy nem jó esukta be az almárium ajtaját.

Szegény Martin! Így hívták a fiat. Sok bajuk volt vele; pedig derék gyerek volt. — Akkoriban éppen 14 évet számált s már kétszer ment az egyenlítőn. — Egyszer Ausztráliában volt, egyszer pedig Indiákon.

Az ily epizódok érintetlenül hagyják a tengerész kedélyét s nem hozzák ki őt a sodrából. A tengerész mogorva, komor és nyers, de mellette mindég jó ember, dacára annak, hogy szive páncézába burkolt, melyen nem fog öröln, sem bánat. Kedély-nagyságát következetesen egyforma s bármennyit szenvedett a nyílt tengeren, mégis alig tölt néhány napot a kikötő véletl falai között; ellenálhátatlan erővel vonzza őt a tenger s kívánczik róá.

Az emberi szív két futalajdona: a folytonos törkvés új dolgok után s folytonos vágy az elveszettekért; a tengerészekben nyelvéim legfőltűnőbbben.

Magyar ember, bármint szeresse is a tengert, alig képes hozzá hü maradni. Az

ó szív ben mást nagyobb mérvben oltott a Teremtő: a hazaszeretet. Nincz oly szép eleme, nincs oly kincsös szemes s világnak, mely számára pótolhatná az édes otthon.

Sok magyar tengerészt ismertem, de olyant meg nem, ki egész életét a tengeren töltötte volna.

Pedig hazánkfiat igen ügyes és vakmerő tengerészek. Mindig szép visszaemlékezés marad az a kis dal, melyet egy-egy magyar tengerész-körben írtunk, mely még ma is az egyedüli hazai e nemben s bús dallamát gyakran hallják az oceán víze-hazánkfiat ajkairól:

Tengerész vagyok; Gondolatlanul élem át az életet, Nem törődve s-mimivel, Földön ember, a pokolban ördög, Nem bánom, barmit művel, Engem folyton tenger árja ringat, Mint az anyja jó fiát, S örömlő, az ég le üldi hozzám Leghűbb örangyalát.

Tengerész vagyok; Vész-viharban kedvemét találom, Atczon még nem sapped el, Nem is tengerészek való az ki Szarvöldi emberök; Gyáva ember tengerre ne jőjjön, Hol örök halál tanít; Jobb lesz annak otthon, a hol rája Gyöngéd feleség vigyaz.

Tengerész vagyok; Vigasagban élem át az életet, Banatot nem ismerek Hogy ke-erj-nék érettem a jó Szarvöldi emberök; Mert míg ok nyugodtan élnek otthon, Én vések kö-ott vagyok, Félre lát ti bmatok? Ki tudja? Tán utólszor vigadok.

8	Minden további emeletért, nem mászhatónál	—02
4	Egy mászható kéménynek egyszerű vakolásáért, anyag szolgáltatója mellett, egy emelet után	1.50
5	Minden további emelet után	—75
6	Egy orosz kémény egyszerű vakolásáért, anyag hozzá adása mellett	—80
7	Minden további emelet után	—40
8	Egy orosz kémény egyszerű kiégetéséért, anyag hozzá adásával, tekintet nélkül az emeletek számára	—40
9	A korom tisztításáért, a tisztító ajtócskáknál darabonként	—04
10	Kéményeknél, melyek erősebb tüzelés alatt állanak u. m. vendéglőben, sütőknél, henteseknél stb. az 1, 2. 3. és 9. tétel után, emeletenként s darabonként felével több követelhető	—
11	Uj kémények első tisztításáért, egy emelet után	—20
12	Minden további emelet után	—10
<i>Gőzkémények tisztításáért.</i>		
Tétel szám	Díjtárgy	frt kr
13	Ha az havonként tisztítatik, minden méter magasság után	—10
14	Ha gyakrabban tisztítatik, minden méter magasság után	—08
15	Ha évenként csak kétszer tisztítatik	—22
<i>Vastüzhelyek és kályhák.</i>		
16	Egy vastüzhely tisztításáért sütővel, vagy anélkül	—10
17	Egy vastüzhely tisztításáért két sütővel, vagy egy sütővel és egy üsttel	—30
18	Egy vastüzhely tisztításáért két sütővel és egy üsttel	—30
19	Egy vastüzhely tisztításáért vendéglőben, vagy nagyobb konyhában	—50
20	Egy egyszerű vaskályha tisztításáért	—08
21	Egy svédkályha szétbontása és újszerűragasztásáért	—70
22	Egy közönséges Meisner-féle kályha, vagy legfűtés darabonként	—25
<i>Fűtős csövek tisztításáért.</i>		
23	Bármilyféle fűtős cső vasból, agyagból, vagy falazott, tekintet nélkül a könyök számára 2 mtr. hosszúságig	—08
24	Minden további méterért	—02
25	Egy mászható fűtőcsatorna tisztításáért gőzkazánoknál, vagy fűtőcsöveknél, ha az havonként tisztítatik, utronként	40
26	Amely évenként csak kétszer tisztítatik	—80
27	Nem mászható falazott, vagy fűtős csövek kiégetéséért méterenként	—05
28	Egy forróvíz-gőzvízfűtés, vagy egy kalóri-féle fűtés egyszerű kiégetéséért	1.80
29	Forró és gőzvízfűtési kémény egyszerű sepréseért, akár szelölési kürtővel, akár anélkül	—90
30	Fürdő szárítók, a csőhálózat hosszúságára való tekintet nélkül	—90
31	A rendes kéményeknek a tetőzet fölött pleh csövekből való meghosszabításának tisztításáért	—20
32	Éjjeli munkáért, esti 7 órától, reggeli 5 óráig, a díjazás tételénél felével több fizetendő	—
<p>5. §. A kéményseprő köteles gondoskodni arról, hogy a kerületében minden kémény a 3. §. szerint tisztíttassék. Ennek kellő foganatosítása céljából a kerületébe eső házak és azok kéményéről rendes jegyzéket vezet, a 3. §-ban meghatározott időszakban minden házhoz elmegy és a tisztítást teljesíti és a mennyiben az a házbéliek által ellenesztetnek, erről az iparhatóságnak jelentést tesz.</p> <p>6. §. A kéményseprés alkalmával a kéményseprő meggyőződést szerez magának</p>		

arról, hogy az illető épületben s különösen a kémények közepében megvan-e a tűzveszély ellen a kellő rend.

Az e részben tapasztaltakra, vagy tűzrendőri szabályokkal ellenkező dolgokra az illető házbélieket figyelmezteti, sőt szükség esetén a rendőri hatóságnak jelentést tenni tartozik.

7. §. A kéményseprő jegyzékében igazoltatja azt, hogy a rendes időszakban a kémények tisztítását teljesítette, és e jegyzéket minden hó végével az iparhatósághoz bemutatja

8. §. Tűzvész esetén a kéményseprő a helyszínén, az oltásnál segédkezni és a tűzoltó parancsnoknak, vagy a rendőrhatalóság közegének a szükséges szakzerű felvilágosításokat megadni tartozik.

9. §. A kéményseprő ipar üzletének abban hagyása tekintetében az 1854. XVII. t. cz. 55. §-sa az irányadó. Eszerint a kéményseprő az elkezdett iparüzletet tetszés szerént félbe nem szakíthatja, hanem ha azt abba szándékozik hagyni, köteles ebbeli szándékát az iparhatóságnál bejelenteni, és annak meghagyására az ipart a hatóság által kitűzött (legfeljebb 3 óra terjedhető) időig még folytatni.

10. §. Az a kéményseprő, aki a jelen szabályrendelet határozatai ellen vét, az iparhatóság által 50 frtig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

11. §. Azok, akik a kéményseprést az 1884. évi október 1-je előtt szerzett jogszíntvény alapján üzik, mesterségük gyakorlásánál jelen szabályrendelet határozatait szintén megtartani kötelesek.

Ügyszinte minden kéményseprő köteles a díjszabályt munka közben magával hordani, s kívánatra felmutatni

Kelt Vácson, 1886. december 12. és folytatva 13-án tartott városi képviselő testületi közgyűlésben.

Regyle Károly, s. k. Rety Ignác, s. k. jegyző. polgármester.

22518. IX. sz. a. Jóváhagyom azzal, hogy a 4. §. 2. bekezdése következőleg szól: „A kéménytulajdonosnak jogában áll, a kémények tisztításáért járó díjakat évi átlányban megállapítva fizetni, és a kéményseprő köteles ezt elfogadni. Ez esetben minden egyes kémény, valamint az ahhoz tartozó kályha és csövek, takaréktüzhely és annak csöveire, ha ezek azok közé tartoznak, a melyek a jelen szabályrendelet 3. §-a értelmében havonként legalább egyszer tisztítandók, egyévre az egyszerű tisztításért megállapított díj tizenkétszerese, ha pedig azok közé tartoznak, a melyek a 3. §. értelmében havonként legalább kétszer tisztítandók, egyévre az illető díj huszonegyszerese fizetendő utólagos nyugdíjviszonyban.”

Budapest, 1887. május 18-án.

A miniszter helyett: *Mallekoric, s. k.*

USA B N O K,

Fővárosi levél.

1888 Január 4-én.

Ez a kunstkukos (888) új esztendő nagyon is keményen köszöntött be a fővárosba. Városágos Szaberiába illő buzdás ankokat láthatott az a szerencsétlen ha landó, a ki az új év első és második napján kényeszerült a 15-16 fokos (Reaumur) hidegben kint járni.

— No de majd melegünk lesz, ha bejön a munka. Jelent va' amit a három 8-as. Háborúnak muszáj lenni!

Ilyféle megjegyzés hallatszott a nép ajkáról úton-úttélen, mikor egy-zerosak szörnyű zaj támadt. A kerepesi úton, az Eszterházy utca sarkán egyszerre borzasztó tűz ütött ki.

— No azoknak ugyan boldog új évük van. Tudom Istenem, izzadnak ebben a hidegben is.

— Már csak nem hoz jót ez az év a fővárosra, amely így köszönt be. Ez bizonyosan azt jelenti, hogy a muszkák így fogják elhamvasztani a többi épületeket is. . . .

Ilyen puskaporzagú a levegő Bpesten Mindig csak a háború foglalkoztatja a kedélyeket.

Hja! sohse tudja az ember mire ébred. Bizony már magam sem bánám, ha vinének muszkát löni. Hisz csak itt volna már, legalább nem ijáztatnának vele, nem emlegetnék annyira.

Ép u' ny gondolatok forogtak fejemben, mikor a vállamra teszi valaki a kezét, (engem uocse! azt hittem az első pillanatban, hogy muszku) s jól ismert hangon megszólít.

— Úgy kell ezeknek az istentelen pestieknek úgy-e B. úr? — mond egy kedves váci asszonyka, — mért nem csinálnak a pápának kivilágítást a maguk jószántából! Úgy kell nekik! én nem sajnálom a csudarokat. Minálunk már majd egy hónapja készülődünk a kivilágításra; itt meg semmi se legyen? a fővárosban?

* * *

De biz a szorgalmas színházlátogatókat nem hozta zavarba, akármilyen tolongás volt is a kerepesi úton; ha megállt is a lövönatá, mentek a színházig gyalog. Mentek, repültek, csakhogy valahogy még kaphassanak jegyet, s élvezhessék „A bolondok grófja”-t.

Jókainak erre az új kikeresztelt (átdolgozott) művére temérdek dicséretet halottam valahol, — hogy biz a nem sokat ér; egyszer csak valami inasgyerek bírálja meg igazán, s ki mondja, — mint egykor a lánchídi oroszánra, hogy nincs nyelve, — „A bolondok grófja”-ra, hogy nem szinpadra való és csak akkor fog a t. cz. publikum elbámulni, hogy: nini! csakugyan!

* * *

Azért, ha az nem igaz is, hogy Jókai elveszi Pálmait, mert némán is oly sokat mondott, . . . de az igaz, hogy az idő kezd engedni zordonságából s a főváros ismét az az élénk, az a kedves főváros, mely pár nappal előbb volt. Ujra telvük az utcák (kivált a váci utca) a festői tarkaságú tömeggel; újra megjelennek a hordások az utca szegleteken, honnét a hideg miatt a korcsmákba szorultak s azok ablakaiban várták a „megbizatást.”

Visszatér a szép, téli idő s vele az ezer, téladta öröm. Minő kéj az, ebben az arczpisztó időben a halifaxot karoufogva kísétálni a ligeti, sikos jégpályára; első quadrille-t rendezni a jégen, mintegy előjátéknál a négyesek ama hosszú sorának, melyek az ép beköszöntött farsangon a béli termék nem kevésbé sikos parkettjein fognak rendeztetni.

* * *

Nagy fekete zászlók hirdetik Báró Sennyey, az országbíró halálát; de nagyobbak azok a nemzeti színű zászlók, melyek már az első, farsangi bálókra hívogatnak, mintegy túharsogni akarva amazokat a kedvrontó feketéket, hogy: mulatni fiataliság, mert rövid az élet, örök a sir, — rövid a farsang, hosszú a nagy bojt

Tóni.

UJDONSÁGOK.

* **Hymen.** Tragor János előnyösen ismert helyben kereskedő a napokban megkérte Leitner Sándor helybeli vaskereskedő kedves és bájos leányának, Irma kisasszonynak kezét. Boldogságot, sok örömet kívánunk mindkettőjüknek!

* **A kicsinyek karácsonyfája.** A helybeli jótékony cz. u. megegyez gondozása alatt levő kisdobóvó intézetben f. é. január 6-dikán (Vizkereszt napján) tartott meg a szokásos karácsonyfá-lümpely. A kisdobóvó utcára néző termében volt felállítva az apró cukorsüteményekkel, aranyos dióval és papirosipkekkel telepiperesztett díszes karácsonyfája. De után 3 órakor kezdődött az apró porontyok felvonulása az előkelő közönségtől zsúfolásig megtelt termében. Teljes volt a kicsinyek öröme a fényes karácsonyfá látásra, melyet az ő számukra a kis angyal oly szépen feldíszített. A sok cukrot, cukorsüteményt, aranyos diót mind mind a kis Jézus küldötte nekik azért, hogy ők jóviseltek magukat és engedelmeskedtek szüleiknek. Leüknek épült a földtől alig látszó csemeték beszédes bátor megjelenésén és vallásos tartalmu verseiknek értelmes előadásán, melyért az érdem a kicsinyek által nagyon szeretett, s mindnyájunk által tisztelt kedves testvért illeti, ki szent hivatásának érzete által áthatott, türelmet emesztő fáradhatlan munkásságáért csak a földön tmi életben vár jutalmat.

* **Műkedvelői előadás.** A helybeli római kath. legényegylet 1. évi február 5.

napiján a „Curia vendéglőadóban felállítandó szinpadon műkedvelői szinelőadást tart, mely alkalommal „A szökött katoná” című jeles népsziművet adják. Eddigi előadások arra jogosítanak fel, hogy nyugodtan tekinthetünk újabb előadásunk bizos sikere elé.

* **A nőgyelet bálja** a pestmegyei bál miatt 1888. évi február első napjáról február 5-dik napjára halasztatott el. Ez lesz az idei farsangon az egyetlen elibál.

* **Korcsolyázás zenével.** Ma d. u. 2 óratól kezdve a helyben korcsolya pályán zenekar fog játszani, hogy az elesésű szokottak tectura potyogjanak el.

* **Hangverseny.** A váci múzeum és régiség u. ügynek előmozdítására kiküldött bizottság f. é. január 14 dik napján (szombaton) a „Curia” vendéglőadó nagytermében táncszel egybekötött zene estélyt tart a következő műsorról: 1. Haydn G. 51. vonósnégyesének I. sz. Allegro s II-dik Andante tétel. Előadják: Nesper, Seyman, Hollerung, Taritzky urak. — 2. Wilhelm mj. Románze op. 10. Hegedű zong. kísérettel. előadja Nesper N. ur. — 3. Szavalat. Rákossy Szidi asszonytól. — 4. Chopin. a) Polonaise Cir-moll. b) Valas Cir-moll. Előadja: Inczedy Irma k. a. — 5. Wiaux-temps. Reverie. Hegedű zong. kís. Előadja: S-yman Emil ur. — 6. Alard D. Symphonia concertante. op. 33. Hegedű kettos. Zong. kís. Előadják: Nesper N. és Symann E. urak. — 7. Ének. Komáromy Mariska kisasszonytól. — 8. Raff E. op. 102. (C-moll) hármassának Andante és Finale tétel. Előadják: Inczedy Irma k. a., Seymann E. Taritzky F. urak. A zeneestély tisztajövedelmének részben helybeli szegény gyermeket ruházattal leerdő ellátására, másik fele részben a váci múzeum és régiségárúvára fordítatik. Kezdeté este 8 órakor. Számozott helyek ára 2 frt, nem számozott helyek ára 1 frt, családoknál két tagon felül minden tag fele ár fizet.

* **Szélhűdés.** Tachógl Mátyas. mindnyájunk által ismert jőnevű öreg iparost, tegnap délután szélhűdés érte, s most élet halál közt lebeg élte.

* **A Duna jege** január 4-dikén (szerdán) reggeli megállott; és az öreg Duna jégpánczélya alatt csak úgy folytatja útját, mint azelőtt.

* **Szerencse a szerencsétlenségben.** A jegyagók egyike tegnap délután jegyvágas közben lecsúszott a Dunába s már már a jég alá merült, midőn egyik társa hajánál megrapta és megmentette életét.

* **Alig hogy belagyott** s már is áldozatot akart kívánni a szöke Dunának. Mult csütörtökön ugyanis egy tótfalusi ember, ki valami dologban Ujpesten járt a mint Ujpestről kocsit este Vácra a Duna jég pánczélyozott hátán a sötétben át akart gyalogolni, nem lévén még kijelölve az átjárás, oly szerencsétlen irányt vett, hogy beleeslyedt egy csak alig ujjnyi vastag jéggel borított — ugynevezett dunaszembe. Már majdnem nyakig volt a vízben a szerencsétlen ember, s már-már azt hitte nem látja többé övét, midőn azt vette észre, hogy noha lába nem ér szilárd talajt valami feltartja őtet a vízben. Eszméletét el nem veszítvén s ez volt szerencséje — feltartóját keresve, s megyőződve, hogy nem más az, mint saját felső kabátja, melynek egyik szárnya, amint bezuhant a vízbe egy hegyesen álló jégtorlaszba fennakadt, összeszedte még egyszer minden erejét s így aztán nagynehézzen sikerült neki kellemetlen helyzetéből kiszabadulni. A szerencsés — szerencsétlenség tényezőjének nevéét még nem sikerült megtudnunk. Örülünk azonban, hogy nem lett a haláláldozata. De azt a tanulságot vonhatja ebből más is, hogy nem jó mindig jégre menni.

* **Tűz.** Tegnap reggel 7 és 8 óra közt városunkban tűz ütött ki és elhamvasztotta Veres Mihálynének felső külső sori 1078. nép sor számú házát; s csak a véletlennek, vagyis annak köszönhető, hogy száz más család is felül nélkül nem maradt, hogy a házak teteje még hóval borították és hogy azécsend volt. A ház belső burorzatát sikerült valamennyire megmenteni. Ott feküdt a házban beteg Veres Mihályné Andráss nevé fia, s ha a helyszíre hirtelen me jelent szomszédok a beteg ágyból ki nem viszik kétségbeesett volt. A tűz kiütésének oka még ismeretlen. Állítólag a ház mellett épült istállóban keletkezett. A szobák be nem égtek. A kár mintegy 300-400 frtra tehető. Víz megint nem volt. Csak két előfogatos hozott két bajtát, azok is a tűznek hóval való kiös eloltása után. A reformátusok és az irgalmasok templomának harangjain kívül a többi templomok harangjai meg se szólaltak. A tűzoltás közben egy felháborító jelenetnek is voltunk ünkenytelen tanui. Midőn ugyanis a ház tulajdonosa — Veres Mihályné a városból haza ért s a lángok martalékává lett házát megpillantván szivszaggató sírásra fakadt: édes lánya, — ha nem esz ölünk Szakara Andrásné, kinek háza közvetlen szomszédságban van — oda rohant elje, azt a legékteenebb szitokkal illetve s tűzre valónak kiabálta, mint utcai csavargót. A

néző közönség a gyermeki szivtelenség ezen példátlanúságán annyira felháborodott, hogy boszút nem állt anyjéért. A lány azonban időszerűnek találta elvinni irháját a közönség színe elé. Okuljakot szülek és nevelőjüket gyermekeiket!

* Iparhatósági megbízottak összehívása. A városi tanács mely 1887. évre megválasztva volt iparhatósági megbízottak a megválasztás tartamára vonatkozó utolsó közös ülését e hó 3-án délután 5 órakor tartották meg a helyi ipartestület helyiségében. Az iparhatósági megbízottak ezen üléssel egész jó lélekkel vehették megbízatásuk végét, mert a múlt évben szerzett tapasztalataik arról győzték meg őket, hogy mióta az iparhatósági megbízottak intézménye életet nyert az iparkörbe vágó ügyek egészen új, s a kor igényeinek megfelelőbb lendületet nyertek; s az iparos tanoncok szakszerűbb gyakorlati oktatása mellett azoknak szellemi kiképzése is oly örömdetesen halad előre, hogy alapos eredmény mutatkozik arra nézve, miszerint városunkban, ha különös események közbe nem fognak lépni akadály gyanúját, rövid múltfél évtized alatt egy hatalmas, szakértelmes és a kor igényeinek minden tekintetben megfelelő iparos osztály fog keletkezni. Ugy legyen!

* Halálhírek. Közéletünk egyik régi harcosa, Krenedits Márton, ügyvéd, f. hó 2-dikán kiszenvedett. Melyen szűrt családja haláláról a következő gyászjelentést bocsátotta ki: A mindenható Isten szent akarata és örök végzése szerint f. évi január hó 2-án, reggel fél 3 órakor Krenedits Márton köz- és váltó ügyvéd a feledhetetlen férj és gyöngéd atya, szerető rokon, életének 62-ik évében, végleggyengülésben öröklétre szenderült. — Porladó tetemei folyó hó 3-án, délután 3 órakor tételnek az alsóvárosi sírkertben örök nyugalomra. — Az engesztelő szent-miséldozat folyó hó 4-én reggeli 8 és fél órakor az alsóvárosi plebánia templomban mutatattik be a mindenhatóknak. Vác, január 2-án, 1888. — Áldás és béke hamvaira! Özv. Krenedits Mártonné szül. Hayden Anna mint neje, Krenedits Géza, Szentlélek Jozsef, Krenedits Ele, Krenedits Jenő mint gyermekei. — Kihűlt tetemei a rokonok, jó barátok és ismerősök részvételével f. hó 3-dikán temetettek el. Koporsójára a váci ügyvédek és rokona Krenedits Ferenc rajztartott tetek koszorút. Sokat szenvedett utolsó betegségében. Fájdalmait megszüntette a halál. Nyugodjék békében!

* Rendőri hírek. — Hetszer Gyula nevű volt kereskedő segéd foglalkozás nélkül helyben tartózkodván — az utóbbi időben költségekkel magára vonta rendőrségünk figyelmét s felügyelet alá helyeztetett. Hogy ez mennyire helyes volt bizonyult az által, hogy a gavalér költséges forrása a Budapesti retek utcában Csizsér György kereskedő boltjának feltörésével elidegenített pénz és 240 forint értékű okmány és posta bélyegyekben fedeztetett fel. A jómódár tettét eleinte nemcsak hogy tagadta, hanem még arra is vetemedett, hogy a kihallgatását eszközöző rendőrkapitányunkat is a bizonyítékok súlya alatti kétségbeesésben megtámadta, sőt az erre megvasárlását eszközöző rendőrt vadállat módjára megharapta. Mint tudjuk a kir. jbiróság előtt is van ellene életveszélyes fenyegetőzés végzett eljárás folyamatban — s egy váci polgártársunknak pedig szinte van ellene magának megsejtése és veredés miatt panasza. A betörést egy Budapesti élő foglalkozás nélküli cimborájával követte el — s azal osztozott. A fővárosi rendőrség értesítve, felküldött detektívjeivel a jó uton haladó ifjút a budapesti tvszékhez kísérés végett átvette. — Mint értesülünk a szód-rákosi téglagyár egy munkása a múlt héten Vácra haza iparkodván, utközben a nagy hidegben kezei elfagytak. A szerencsétlen a Rókus kórházba Budapestre szállított. — A Vác Kaszai állam ut városunk határára vonuló részének megvizsgálása s a netáni hófúvási akadályok elhárítása elrendeltetett.

* Adakozás. Az új év alkalmából a városi szegény- és kórda-alap javára Meisner Ede közgyám kezeiből a következők adakoztak, és pedig:

I. A szegény-alap javára. Özv. Belitza Pálné 1 frt — kr. Zemanovits József 1 frt — kr. Tahy Elek 1 frt — kr. Dr. Csányi János 1 frt — kr. Kresák Ferencz 1 frt — kr. Benkár Dénes 1 frt — kr. Marosv Ferencz 2 frt — kr. Udvardy János 1 frt — kr. Összesen 9 frt — kr. ehhez adva a legutolszor kimutatott összeget 20 frt 10 kr. Főösszeg 29 frt 10 kr. II. A városi kórház alapja javára: Kresák József — frt 50 kr. Ngy Poroszkv Péter kanonok 3 frt — kr.

Hegedüs Sándor a hentesipartársulat nevében 1 frt — kr. Ottó József 1 frt — kr. Weiszbarth János 1 frt — kr. Vörösmarty János járásbíró 2 frt — kr. Dr. Rácz Béla 1 frt — kr. Hajdu József 1 frt — kr. S. Kundi János 1 frt — kr. Filo Pál 1 frt — kr. Kresák Ferencz 1 frt — kr. Benkár Dénes 1 frt — kr. Ngy Sponer József kanonok 3 frt — kr. Kovács Ernő 2 frt — kr. Ngy Virter Lajos kanonok 3 frt — kr. Mlrga Neszedva István püspök 3 frt — kr. Ngy Jung János kanonok 2 frt — kr. Kátay Ferencz 1 frt — kr. Pápa Lipót 1 frt — kr. Marosv Ferencz 2 frt — kr. Grót Crouy Vilmos 4 frt — kr. Trigor Antal szentazék jz 3 frt — kr. Varázséji Gusztáv 1 frt — kr. Összesen 39 frt 50 kr.

ehhez adva a legutolszor kimutatott összeget 59 frt 50 kr. Főösszeg 99 frt 00 kr.

* A városi adópenztár forgalmának kimutatása, — mely nem eppen a dézsmavámság, metekék és idegen adók beszedésére vonatkozó adatokat, — a következő:

Állami adó: 1886. évben: hátrálék 44089.46 folyó évi kivetés 74963.07 Összesen 119052.53 erre befolyt 73934.82 1887. évben: hátrálék — folyó évi kivetés 71793.62 Összesen 71793.62 erre befolyt 72124.—

Hadmertességi díj: 1886. évben: hátrálék 4736.92 folyó évi kivetés 2275.— Összesen 7011.92 erre befolyt 2791.37 1887. évben: hátrálék 4420.55 folyó évi kivetés 1497.— Összesen 5917.55 erre befolyt 1808.01

Betegápolási pótlék: 1886. évben: hátrálék 3200.— folyó évi kivetés 605.56 Összesen 3805.56 erre befolyt 2584.61 1887. évben: hátrálék 820.95 folyó évi kivetés 603.56 Összesen 1424.51 erre befolyt 1243.22

Katona-beszállásolási pótlék: 1886. évben: hátrálék 5102.85 folyó évi kivetés 1108.— Összesen 6210.85 erre befolyt 4697.62 1887. évben: hátrálék 1513.23 folyó évi kivetés 1091.09 Összesen 2604.32 erre befolyt 2040.79

Nyugdíj alap: 1886. évben: hátrálék — folyó évi kivetés 1207.12 Összesen 1207.12 erre befolyt 771.99 1887. évben: hátrálék 432.13 folyó évi kivetés 1200.65 Összesen 1632.78 erre befolyt 1270.22

Közmunka váltáság: 1886. évben: hátrálék 9643.14 folyó évi kivetés 2541.60 Összesen 12184.74 erre befolyt 2979.72 1887. évben: hátrálék 9205.02 folyó évi kivetés 2411.10 Összesen 11616.12 erre befolyt 4106.—

Városi pótdadó: 1886. évben: hátrálék 26205.13 folyó évi kivetés 23777.28 Összesen 49982.41 erre befolyt 27539.32 1887. évben: hátrálék 22043.09 folyó évi kivetés 22968.35 Összesen 45011.44 erre befolyt 23132.57

* Ügyforgalmi kimutatás. A váci kir. járásbíroság, mint telekkönyvi hatóságunk 1887. évi január 1-től december 31. időre értéktorgalmáról való statisztikai kimutatása:

I. A birtokban. 1. Élők között. Az álló (egyzer) s mindenkora (tör)összegek mennyisége Pengő p. Au-str. ért. a) Szerződések által 423 — 604853.37

b) Végrehajtás által 73 — 31471.17 c) Haláloset következében 158 — 216673.— Összesen 664 — 852998.52

II. A terheknél.

1. Új terhek keletkezése következtében. a) Szerződések bekebelezése 402 — 229101.68 b) Igazolt előjegyzés 10 — 7007.— c) Végrehajtás útján bekebelezés által 66 — 18154.60 d) Hagyatéki átszolgáltatás által 3 — 965.— Összesen 481 — 255228.28

2. Terhektől felszabadítás következtében.

a) A hitelezők kielégítésre szolgáló bejött összeg elégtelensége miatt végrehajtás és csőd esetekben 47 — 20220.54 b) A dologjognak másmódoni megszüntése, kitorlése által 416 140.— 159823.50 Összesen 463 140.— 150044.04

Egyszerű előjegyzések 12 — 7992.20 A végrehajtási jognak már fennálló követeléseknél való bekebelezése 25 — 13006.17

Már betűblázott összegeknél átruházások 13 — 14688.60

* Ügyforgalmi kimutatás. A váci járásbíroság ügyforgalma 1887. évben:

I. Polgári osztály.

Beadványok: 1886. évől maradt hátrálékban 28 6660 1887. évben érkezett 6688 ebből elintéztetett 6662 maradt hátrálék: 26 Sommás perek: 1886. évről hátrálék volt 28 1887. évben érkezett 363 lett összesen: 391 ebből befejeztetett: 366 folyamatban maradt: 25

Örökösödési ügyek: 1886. évről hátrálék 87 1887. évben érkezett 154 lett összesen: 241 ebből befejeztetett: 193 hátrálékban maradt: 48

II. Telekkönyvi osztály.

Beadvány számok: 1886. hátrálék 1 1887. érkezett 5177 lett összesen: 5178 ebből elintézve lett: 5172 hátrálékban maradt: 6

Kisebb polg. perek: 1886. évről maradt 6 1887. évben érkezett 292 lett összesen: 298 ebből elintéztetett: 292 folyamatban maradt: 6

III. Bünygyi osztály.

Beadványok: 1886. évről hátrálék volt 14 1887. évben érkezett 4512 lett összesen: 4526 ebből elintéztetett: 4515 maradt hátrálék: 11

Vétség és kihágások: 1886. hátrálék 28 1887. évben érkezett 513 lett összesen: 541 ebből befejeztetett: 514 folyamatban maradt: 27

Bünygyek:

1886. évről hátrálék 41 1887. évben érkezett 161 Összesen: 192 ebből befejeztetett: 171 folyamatban maradt: 21

* Ügyforgalmi kimutatás. Vác r. t. város iktatójába beérkezett 1887. évben közigazgatási, és rendőri összesen 11789 ügydarab

1886-dik évre maradt hátrálékban 284 — szerint elintézésre vart összesen 12078 — ebből elintéztetett nyert összesen 11871 — hátrálékban maradt 202 — * „Néhány szó Hoff János malátakivonat készítményeiről.” Ezzel az uttal közelebb egyközömenyt hoztunk a Hoff-

féle malátakivonat készítmények kitünő sajátágairól és felemlítették, hogy József főherceg ő fenségének családja részére, Alcsutra és Fiumébe, rendesen Hoffféle malátasör küldetik. Erre vonatkozólag most egy levelet kaptunk, mely következőleg szól: „Nekem is volt alkalmam Hoffnál néhány eredeti iratot látni, melyek valóságos tiszteletet gerjesztettek bennem. Egy még jól megőrzött, de szürke koru finom papír IV. Frigyes Vilmos királytól, többek közt a következő passzus tartalmazza: „Szép gyomorsőre rgen jót tett nekem.” — Jellemzően parancsoló hangon van írva, gróf Schuvaloff ismert orosz generális egyik távirata; Hoff Jánosféle malátakivonat egészségi sör azonnal küldendő ő felség-Sándor orosz czár részére Sarakoje S-ioba.” — Albert szász király egy nyilatkozata így hangzik: „Malátakivonata, az anyakirálynőnek igen jót tesz.” — Keresztély dán király a következőket írja: „Örömmel tapasztaltam malátakivonatának gyógyhatását, úgy rajtam, mint házam több tagjánál.” — A walesi herceg következőleg tett megrendelést: „Kérek haladéktalanul egy küldeményt erősítő malátakivonattól a walesi hercegnő királyi fensége részére.” És így tovább. Udtommal Hoff ár mintegy 70 megérdemelt kitiüntésében és kinevezésében részesült. Csak nemrég nevezte ki a magas porta udvari szállítójának és a Hoffféle egészségi sör elvezése Törökországban — a hol a Korán a sörivást tiltja — mégis szentesítette: Hoff 40 év óta kipróbált szeret és pedig egészségi sőre, egészségi csokoládéja, malátakivonata, mellzúrkokái sat. oly különlegességek, melyek a legnagyobb morvui elterjedést érdemlik, mert a szenvedő emberiség egy nagy részének segélyt nyújtanak. (E készítmények kapható Budapest a magyarországi főraktárban szibárus-utca 7 és nálunk: Incedi Soma trnál.)

MEGYEI ÜGYEK.

* Közgyűlés. Pest-Pilis Solt-Kiskunmegye t. e. január hó 9-dik és következő napjain bizottsági évnegyedes közgyűlést tart. A közgyűlésen minket is közelebből érdeklő következő ügyek kerülnek elintézés alá A m. kir. belügyminister leirata a megye közönségének egy központi főszolgabírói hivatal szervezése tárgyában tett feltéjesztésére. — Szent Endre város polgármesterének jelentése az ő budaszentendrei vasút tárgyában. — Mattyók Bence főszolgabíró jelentése Visegrád községnek az italmérsi jog megvételére vonatkozó szerződése tárgyában. — A pesti középjárás főszolgabírói, valamint a választás által írsedesbe jöhető szolgabírói állásnak választás útján való betöltése, (a közgyűlés 2 ik napján). — A közigazgatási bizottságtól 1887-dik év végével kilépő 2 tag helyének betöltése az 1876. évi VI. t. cz. 3. és 4. §§ ai szerint (a közgyűlés 2 dik napján). — Az igazoló választmányok az 1886. évi XXI. t. cz. 25. § a értelmében egy évre megalakítása (a közgyűlés 2 ik napján). — A tiszti felügyész jelentése Aszód község képviselő testületének a község háza eladása végett hozott határozat jóváhagyása tárgyában.

EGYLETEK és TÁRSULATOK

* Választmányi ülés. A magyar szent korona országának város-keresz váci fiók egylete 1888. évi jan. hó 8-ik napján délután 3 órakor választmányi ülést tart a következő tárgyszóval: 1. Elnökön lemondása. 2. Központi felhívás háború esetére. 3. Tagok gyűjtése. A gyűlés helye óvoda.

Szerkesztői üzenetek.

Oberländer Izidor urnak Vácra. Mult számunk újdonságai között „Talált gyurát” cím alatt adott közömenyünkre vonatkozó felszólalást — bár annak tartama ellen semmi ellenvetésünk sincs — hiányos szerkesztésénél fogva nem adhatjuk. Egyébként kijelenthetjük hogy mi abban, miszerint brunk be-küldöje Biedermann Jakab ismertetésénél, foglalkozás (házas) kivül vallást (zsidó) is felemlítette, az összes zsidóságra ille ve a zsidó vallásra vonatkozólag semmi sértést nem találunk Azért, hogy Biedermann szem-sége a más által talált gyurán való jogtalan osztozkodásra ragadta és hogy az ezen irányban kebleben hirtelen megtogazott mohó vagy Mózes vallás törvényének azon írszedése iránt tartozó tiszteletet, hogy a talált jószágot minden zsidó 12 hónapon keresztül mint idegent megőrizni s a három napj anapon, mikor minden zsidó Jeruzsalembe zarándokolt, ott közszemlére kitevni tartozott, hogy gazdájá konyvokban rákadhasson. — elnyomta — mi nem azt követeljük, hogy ilyen csak zsidó követhet el és hogy ilyen, ha keze ügyébe kerül, minden zsidó elkövetne, hanem azt, hogy bárki követ is el ilyen vagy ehöz hasonló dolgot, az megérdemli, hogy, anként Biedermann, a nyilvánosság elé állítsanak. A szóban forgó közömeny-nek semm i intenciója, sem tartalma, nem olyan, hogy abból okkal arra lehetne helyesen következtetni, hog, az zsidó-ellenes törvényes szemlényé. Azért legyen nyugodt — azt hisszük, — sokkal nagyobb szolgálatot tesz a zsidók érdekének, ha a kevesre tobbé nyilvánosan nem reflektál, mintha különben is csak alapos átdolgozás után közölhető cikkének közléséhez ragaszkodik.

Dr. Csányi János felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos.